

2 MAJA - DZIEŃ FLAGI RZECZPOSPOLITEJ POLSKIEJ



Polska flaga zawieszona w zrujnowanym, niemieckim Berlinie dnia 2 maja 1945 r.



Dzień Flagi RP to jedno z najmłodszych świąt państwowych w Polsce - zostało ustanowione w 2004 roku, aby propagować wiedzę o polskiej tożsamości oraz symbolach narodowych.

Data tego święta nie jest przypadkowa i ma swoje uzasadnienie historyczne. Jedno z nich to fakt, że 2 maja 1945 roku polscy żołnierze z 1. Dywizji Kościuszkowskiej zawiesili biało-czerwoną flagę na Kolumnie Zwycięstwa w Berlinie. Zdobywając stolicę hitlerowskich Niemiec, polscy żołnierze przyczynili się do zakończenia II wojny światowej oraz działań zbrojnych w Europie. Co więcej, w czasach PRL 2 maja, a więc po Święcie Pracy, obywatele mieli nakaz zdejmowania biało-czerwonych flag, tak aby nie były one widoczne podczas nieuznawanego przez władze komunistyczne **Święta Konstytucji 3 Maja**. Flaga jest znakiem symbolizującym suwerenność państwową lub narodową. Jej wygląd zwykle nawiązuje do tradycji historycznej państwa. Polska flaga składa się z dwóch równych, poziomych pasów - białego i czerwonego. Oficjalnie została uznana za symbol narodowy w 1919 roku, po latach zaborów, w rok po uzyskaniu przez Polskę niepodległości. Same barwy - biel i czerwień - już wcześniej były uznawane za narodowe. Jako jedne z nielicznych na świecie mają pochodzenie heraldyczne. Wywodzą się z barw herbu Królestwa Polskiego i herbu Wielkiego Księstwa Litewskiego. Biel pochodzi od bieli orła, będącego godłem Polski, i bieli Pogoni - rycerza galopującego na koniu, będącego godłem Litwy. Oba te godła znajdują się na czerwonych tłach tarcz herbowych. Na fladze biel znalazła się u góry, ponieważ w polskiej heraldyce ważniejszy jest kolor godła niż tła. Poza granicami Polski, oficjalnym symbolem naszego kraju jest flaga z polskim orłem na białym pasie. Używa się jej jedynie w celach dyplomatycznej reprezentacji Rzeczypospolitej Polskiej.